

Chambre des Représentants

SESSION 1969-1970.

13 MAI 1970.

PROJET DE LOI sur les armes et munitions.

AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. GILLET.

Art. 33.

Compléter comme suit le dernier alinéa de cet article:

« La redevance prévue au ~~bu~~ ^{littere} b ci-dessus ne peut en aucun cas dépasser cent francs: lorsqu'elle atteint ce montant, elle couvre chaque arme indiquée dans les autorisations accordées à la même personne, qui sont ou demeurent en sa possession au moment où la redevance est due. »

JUSTIFICATION.

L'exigence d'une redevance annuelle est justifiée dans le projet par la nécessité de couvrir les frais de documentation, de surveillance et de contrôle.

Cette redevance apparaît par ailleurs comme un moyen efficace ... et probablement le seul, de vérifier périodiquement quels sont les particuliers qui détiennent des armes et des munitions et entre les mains de qui des armes recherchées pourraient se trouver.

Il ne faut pas cependant que ces exigences entraînent des charges injustifiées pour les détenteurs réguliers d'armes qui servent à la chasse et au sport du tir, activités qui sont incontestablement utiles à la collectivité.

Il est donc souhaitable que la loi détermine les limites que le Roi ne doit pas dépasser dans la fixation du taux de la redevance annuelle perçue sur la détention d'armes par des particuliers. Comme elle prévoit la possibilité pour une personne d'être autorisée à détenir plusieurs armes, il ~~est~~ ^{est} été souhaitable que la loi adopte un système de perception dégressif en raison inverse du nombre des armes détenues par la même personne.

Il est cependant malaisé d'organiser pareil système dans un cadre législatif, qui confie au pouvoir exécutif la mission de fixer le taux de la redevance. Pour pallier cette difficulté, la présente proposition limite le montant de la redevance annuelle due par les détenteurs d'armes à un plafond qui permettra au Roi d'organiser un dégrèvement dans les cas où la détention de plusieurs armes a été autorisée.

R. GILLET.

Voir:

635 (1969-1970):

- N° 1: Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1969-1970.

13 MEI 1970.

WETSONTWERP op de wapens en munitie.

AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER GILLET.

Art. 33.

Het laatste lid van dit artikel aanvullen als volgt:

« ~~Het~~ onder letter b bepeelde recht mag niet meer dan honderd frank bedragen indien het dit bedrag bereikt, ~~geldt het voor alle urepens die oermeld zijn in de oerqunnin-~~ ^{geldt het voor alle urepens die oermeld zijn in de oerqunnin-} ~~gen die aan dezelfde persoon zijn uitgereikt, voor zoer die~~ ^{gen die aan dezelfde persoon zijn uitgereikt, voor zoer die} ~~urepens in zijn bezit zijn of blijoen op hei ogenblik dat het~~ ^{urepens in zijn bezit zijn of blijoven op het ogenblik dat het} ~~recht verschuldigd is. »~~ ^{recht verschuldigd is. »}

VERANTWOORDING.

Het heffen van een jaarlijks recht wordt in het ontwerp verantwoord door de noodzaak om de kosten in verband met het aanleggen van documentatie en het uitoefenen van toezicht en controle te dekken.

Dat recht blijkt anderzijds een geschikt en waarschijnlijk het enige middel te zijn om geregeld na te gaan welke particulieren wapens en munitie bezitten en bij wie eventueel opgespoorde wapens kunnen gevonden worden.

Doch die eis mag geen ongerechtvaardigde last betekenen voor degenen die op regelmatige wijze wapens bezitten voor de jacht of de schiet-sport, welke activiteiten ongetwijfeld nuttig zijn voor de gemeenschap.

Het is dan ook wenselijk dat de wet de grenzen bepaalt die de Koning niet mag overschrijden bij het vaststellen van het jaarlijks recht dat de particulieren op het houden van wapens moeten betalen. Daar de wet in de mogelijkheid voorziet dat een persoon verscheidene wapens mag bezitten, were het wenselijk geweest dat daarbij een degressieve heffingsrege ling werd ingevoerd die omgekeerd evenredig is aan het aantal wapens dat in het bezit van een zelfde persoon is.

Het is evenwel niet gemakkelijk een dergelijke regeling te organiseren in een wetgevend kader, waarbij aan de uitvoerende macht de taak wordt opgedragen het bedrag van het recht vast te stellen. Om die moeilijkheid te ondervangen, beperkt het onderhavige amendement het bedrag van het jaarlijks recht, dat door de bezitters van wapens moet worden betaald, tot een maximumbedrag, waardoor het de Koning mogelijk wordt gemaakt verminderingen toe te staan wanneer vergunning is verleend om verscheidene wapens te bezitten.

Zt«.

635 (1969-1970):

- N° 1: Wetsontwerp.